

2. Świadczenia, o których mowa w § 24 pkt 1, przysługują żołnierzowi wymienionemu w ust. 1 w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby poza granicami państwa od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy oraz, po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop określony w § 24 pkt 6.

3. Do żołnierza, o którym mowa w ust. 1, przepisy § 27 stosuje się odpowiednio.

§ 29. Żołnierzowi, z wyjątkiem pełniącego służbę na podstawie umowy zawartej między nim a organizacją międzynarodową, przysługują:

- 1) świadczenia odszkodowawcze, w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową poza granicami państwa, oraz odszkodowanie za przedmioty osobistego użytku utracone, całkowicie zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, na podstawie ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760 i Nr 179, poz. 1750),
- 2) świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 i Nr 121, poz. 1264)

— jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 30. 1. Żołnierzowi:

- 1) skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa,

- 2) uczestniczącemu w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych i antyterrorystycznych,
- 3) skierowanemu na szkolenia i ćwiczenia wojskowe

— przysługuje, na koszt Ministra Obrony Narodowej, ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 29 pkt 1.

§ 31. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, z zastrzeżeniem ust. 2, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia.

2. Żołnierzowi pełniącemu służbę poza granicami państwa nie przysługują świadczenia określone w art. 68 ust. 1 i 3 ustawy.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie pełnienia służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych poza granicami państwa (Dz. U. Nr 115, poz. 1197, z 2001 r. Nr 5, poz. 51, z 2002 r. Nr 241, poz. 2078 oraz z 2003 r. Nr 204, poz. 1978 i Nr 223, poz. 2222), które utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1480

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 2004 r.

w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego, obowiązku powiadamiania wojskowego komendanta uzupełnień oraz uzyskiwania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą

Na podstawie art. 53 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i zakres spełniania:
 - a) wojskowego obowiązku meldunkowego,
 - b) obowiązku powiadamiania wojskowego komendanta uzupełnień,
 - c) obowiązku uzyskiwania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą;
- 2) organy właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu podlegają:

- 1) mężczyźni — począwszy od dnia 1 stycznia, w którym kończą osiemnaście lat życia, do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym kończą pięćdziesiąt lat życia, a posiadający stopień wojskowy oficerski — sześćdziesiąt lat życia;
- 2) kobiety przeniesione do rezerwy — począwszy od następnego dnia po dniu przeniesienia do rezerwy do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym kończą czterdzieści lat życia, a posiadające stopień wojskowy oficerski — pięćdziesiąt lat życia.

2. Wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu nie podlegają osoby wymienione w art. 58 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Wojskowy obowiązek meldunkowy obejmuje:

- 1) zameldowanie się w miejscu pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące;
- 2) zgłoszenie przedłużenia pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące;
- 3) wymeldowanie się z miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące;
- 4) zgłoszenie zmiany imienia lub nazwiska;
- 5) zgłoszenie podwyższenia lub zdobycia dodatkowego wykształcenia;
- 6) zgłoszenie uzyskania kwalifikacji zawodowych lub zawodu innych niż uzyskane wraz z wykształceniem, o którym mowa w pkt 5, oraz utraty prawa do wykonywania zawodu.

§ 4. Osoby wskazane w § 2 ust. 1 zgłaszają dane, o których mowa:

- 1) w § 3 pkt 1—3, wójtom lub burmistrzom (prezydentom miast) łącznie ze spełnieniem obowiązku meldunkowego wynikającego z przepisów o ewidencji ludności i dowodach osobistych;
- 2) w § 3 pkt 4—6, wojskowemu komendantowi uzupełnień właściwemu ze względu na miejsce ich pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące, w terminie 30 dni od dnia powstania zmian, przedstawiając do wglądu dokument stwierdzający te zmiany.

§ 5. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), któremu osoba podlegająca wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu zgłosiła dane określone w § 3 pkt 1—4:

- 1) odnotowuje w zbiorach meldunkowych dane dotyczące stosunku tej osoby do obowiązku czynnej służby wojskowej;

2) wysyła, w terminie trzech dni od dnia dopełnienia obowiązku meldunkowego, zawiadomienie meldunkowe w formie kopii formularza meldunkowego lub wydruku z aktualnego programu informacyjnego w odniesieniu do:

- a) przedpoborowego oraz poborowego, który nie stawał do poboru — do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) właściwego ze względu na nowe miejsce jego pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące,
- b) pozostałych osób podlegających wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu — do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na nowe miejsce ich pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące.

§ 6. 1. Żołnierze rezerwy, którym nadano przydział mobilizacyjny, oraz osoby, którym nadano pracowniczy przydział mobilizacyjny, a także poborowi, którym wydano karty powołania, powiadamiają wojskowego komendanta uzupełnień o danych wskazanych:

- 1) w art. 53 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy — osobiście;
- 2) w art. 53 ust. 3a pkt 3 ustawy — osobiście lub przesyłką poleconą.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się odpowiednio nie później niż:

- 1) w dniu zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące;
- 2) w dniu wymeldowania się z miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące;
- 3) w dniu wyjazdu za granicę;
- 4) w ciągu 4 dni od dnia powrotu z pobytu za granicą.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, dokonując powiadomienia wojskowego komendanta uzupełnień, obowiązane są przedstawić:

- 1) żołnierze rezerwy — książeczkę wojskową oraz kartę mobilizacyjną;
- 2) osoby, którym nadano pracowniczy przydział mobilizacyjny — dokument potwierdzający tożsamość oraz kartę mobilizacyjną.

§ 7. 1. Osoba, o której mowa w art. 53 ust. 2 ustawy:

- 1) składa wniosek o uzyskanie zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce jej pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące;
- 2) we wniosku podaje następujące dane: imię i nazwisko, adres pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące, numer ewi-

dencyjny PESEL, planowany termin wyjazdu za granicę, kraj wyjazdu, przewidywany termin powrotu oraz przesłanki i okoliczności uzasadniające konieczność wyjazdu.

2. Od decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą, wydanej przez wojskowego komendanta uzupełnień, przysługuje odwołanie do szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

3. W sprawach wydawania zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym.

4. Egzemplarz decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą przesyła się wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce pobytu

stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące osoby, która złożyła wniosek o uzyskanie zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1992 r. w sprawie zasad, zakresu i trybu spełniania wojskowego obowiązku meldunkowego oraz uzyskiwania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą, a także organów właściwych w tych sprawach (Dz. U. Nr 68, poz. 344), które utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1481

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 2004 r.

w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego

Na podstawie art. 40 ust. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zajmujący pas drogowy przed planowanym zajęciem pasa składa wniosek do zarządcy drogi o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę podmiotu występującego o zajęcie pasa drogowego;
- 2) cel zajęcia pasa drogowego;
- 3) lokalizację i powierzchnię zajętego pasa drogowego, a w przypadku reklam powierzchnię reklamy;
- 4) planowany okres zajęcia pasa drogowego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy załączyć:

- 1) szczegółowy plan sytuacyjny w skali 1:1 000 lub 1:500, z zaznaczeniem granic i podaniem wymiarów planowanej powierzchni zajęcia pasa drogo-

wego, a w przypadku umieszczenia reklamy — z podaniem jej wymiarów;

2) zatwierdzony projekt organizacji ruchu, jeżeli zajęcie pasa drogowego wpływa na ruch drogowy lub ogranicza widoczność na drodze albo powoduje wprowadzenie zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych.

4. Projekt organizacji ruchu związany z robotami prowadzonymi w pasie drogowym powinien określać sposób zabezpieczenia tych robót zgodnie z wymogami bezpieczeństwa ruchu drogowego.

5. W przypadku zajęcia pasa drogowego w celu prowadzenia robót do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dodatkowo:

1) ogólny plan orientacyjny w skali 1:10 000 lub 1:25 000 z zaznaczeniem zajmowanego odcinka pasa drogowego oraz informację o sposobie zabezpieczenia robót, jeżeli nie jest wymagany projekt organizacji ruchu;

2) oświadczenie o posiadaniu ważnego pozwolenia na budowę obiektu umieszczanego w pasie drogowym lub o zgłoszeniu budowy lub prowadzonych robót właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej.

6. W przypadku zajęcia pasa drogowego w celu prowadzenia robót do wniosku, o którym mowa w ust. 1, zarządca drogi może zażądać dostarczenia dodatkowych dokumentów, a w szczególności:

1) projektu budowlanego obiektu umieszczanego w pasie drogowym;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 554, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1816 i Nr 216, poz. 1826 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 200, poz. 1953 i Nr 217, poz. 2124.